

никъ Вълчановъ, губернатора Тодоровъ и др. Фарисейството на Стамболова. Грекова често не го оставяха да говори. Сукнаровъ председателствуваше пристрастно и правѣше бележки на Грекова, такава му направи и когато той рече, че иска думата не заради тѣзи нередовности, но защото е въпросъ за преследването на единъ „политически противникъ“. Одобрение, когато Тодоровъ каза, че не е помагалъ на никаква партия — „нѣма партии“. Стамболовъ повдигна въпроса за поданството на Грекова. Грековъ отговори и на това: роденъ съмъ на 1847 г. отъ родители, преселили се отъ България въ Бесарабия, тогава руска, заслугитъ на неговия баща за болградската българска гимназия, следъ Парижкия трактатъ—румънски поданикъ, всѣкога се е чувствувалъ българинъ и въ Франция, на 1876 г. се върналъ отъ Франция—*massacres* [кланетата], не е било възможно да се установи въ България, отъ влизането на рускитъ войски въ България билъ е въ Румелия и княжеството, смѣталъ се е за български поданикъ, защото, като е постѣпилъ на чужда служба безъ позволение, изгубилъ е румънското си поданство, записанъ е въ избирателнитъ списъци още презъ окупацията въ София, е софийски гражданинъ. Хлапашката речъ на Стамболова (*un ennemi redoutable* [единъ страшенъ неприятель]) и безсмислицитъ на Славеикова, повилнѣлъ. Стамболовъ биеше на това, че Грековъ се е издавалъ за влахъ, болградскиятъ народенъ представител Парушевъ въ румънската камара го прогласилъ за румънинъ. Каравеловъ предлагаше тѣзи избори да се признаятъ за „висящи“. Цанковъ дойде късно и нищо не каза. На министерската маса отначало седѣше Гюзелевъ, отиде си скоро; Хр. Стояновъ и Тишевъ не присѣдствуваха. Стамболовъ фарисействуваше за способноститъ на Грекова, „мжжъ просвѣтенъ“, може да помогне при съставяне на законитъ; уличниятъ му изразъ „България не му е майка“. Следъ кжса почивка пакъ бидоха възобновени дебатитъ — Сукнаровъ постави въпроса на гласуване. 1) Изборитъ се признаха за висеци, 2) Грековъ не се признава за български поданикъ и биде поканенъ отъ Сукнарова да отиде между публиката. Това не очаквахъ. За него се дигнаха малко ржце, струва ми се Тодоровъ, Вълчановъ и още други 2—3. Владицитъ преди гласуването си излѣзоха. Нѣма консервативна партия. Министерството не владѣе камарата и камарата не владѣе министерството. Мнозина либерали сж като грѣмнати. Казахъ въ ложата на Илия Цаневъ — симпатизирамъ на Грекова, човѣкъ неустрашимъ, воюва самъ противъ цѣлата камара; предвиждамъ трагиченъ край, ще се отрови; „*ingenii violentia exitum irritavit*“ (Тацитъ). Единствениятъ юристъ и ораторъ е изгоненъ отъ камарата. Какъвъ поданикъ е сега Грековъ — руски не е, румънското поданство е изгубилъ, българското му е отнето . . . *privation des droits civils* [лишаване отъ